

مسئل ایران

ازدگتر منوچهر قاطع

«جو آنان و انقلاب»

در قبول این حقیقت که تاریخ کشور ما در سالهای اخیر مشحون از یک رشته تحولات عمیق و شگرف میباشد تردید نباید کرد، ما و شما و همه کسانیکه به احوالات انقلاب و اهمیت رفورم‌های ایجاد شده در تمام شؤون کشور معتقد بوده و خود را ابزار و ادوات این ترقی و تکامل میدانند در حالیکه با غرور محصول کار و کوشش خود راعرضه میدارند از اینکه مشاهده میکنند آنچه که تا حال شده است پاسخگوی انتظارات و احتیاجات جامعه مانیست بننا چار متوجه عمل درکود و ستنی‌ها میشوند و ناگزیر از ایراد انتقاداتی میگردد که در مجموع خود میتوانند راه حل مناسبی برای همه مشکلات و نارسائیهای کنونی باشند و درست بهمین خاطر است که در هر اجتماع مترقی که باشیوه دموکراسی اداره و رهبری میشود حق انتقاد کردن بسیار محترم است و اولیای مملکت در کمال صمیمیت و بردباری حرف حساب را میشنوند به خرده گیریهای مردم توجه میکنند و هم وغم خود را مصروف تأمین رضای خاطر آنها مینمایند، مفهوم دموکراسی و اصول پارلمان تاریسم هم جزو این نیست دریک رژیم دموکراتیک همه میتوانند و باید از حق تعیین سر نوشت کشور خود بهره‌مند باشند و بهراندازه که این حق عمومی تر و همه جانبه‌تر باشد بهمان نسبت دموکراسی دولت و بقای پیشتری خواهد داشت و خوشبختانه آن خصوصیت ممتازی که بمعنایه روان انقلاب کشور ما بر چهره جامعه میدرخشد و بحق خود آرائی میکند همین عومومی شدن حق دخالت در امور

کشور واستفاده از مزایا و برتری‌های سیستم دموکراسی است اما از آنجا که مرکب اعطای این آزادی و بنابری هنوز خشک نشده است و از آنجا که عوامل محافظه‌کار و سودجو از این دکترین منحط که میگوید کار از نکردن عیب نمیکند تبیین میکنند و بالاخره از آنجا که هنوز بعضی از عناصر فاسد، رشوه‌خوار و خائن بمنافع ملی ماسک عوض کرده همان راه سابق را میپیمایند و در دل نه تنها معتقد به مبانی و حقائق انتقال ایران نیستند بلکه بی‌رحمانه تیشه برش میزند. نباید انتظار داشت که بیشتر رساندن انقلاب بدون کوشش عظیم میسر گردد. شک نیست که طبقات مختلف جامعه ایران بتناسب وضع و موقع خود باین مسأله حیاتی توجه پیدا نموده و برای حفظ سنگرهای انقلاب مجددانه در تکاپو هستند ولی بظیرما این تلاش قهرمانانه بدو علت اصلی بهره موردنظر را باز نمیدهد یکی آنکه وحدت و همبستگی ندارد و دیگر آنکه بدرجه اقتدار و اصالت خود واقع نیست و حال آنکه اگر باین دو موضوع که لازمه ادامه حیات موقیت آمیز و پر افتخار هر ملتی است عنایت شود بزرگترین مشکلات بآسانی حل خواهند شد و شرایط مساعد برای نفع و پرورش معقول جامعه فراهم میگردد.

وحدت و همبستگی

سازندگی در هر شرایط زمانی و مکانی و با هر کمیت و کیفیتی که باشد احتیاج به همبستگی و وحدت نیروهای سازنده دارد اگر ارتباط مداوم و ناگستینی بین عوامل و عناصر سازنده وجود نداشته باشد کمترین ضرر و صدمه‌اش پراکنده شدن قدرت و نیروئی است که با رساختمان نوین اجتماع را بر دوش میکشند این را تکرار میکنیم که طبقات در هر اجتماع سازنده و در حال رشد باید بتناسب وضع و موقع خود انجام وظایفی را بر عهده گرفته و در حسن جریان تمهدات خود صادقانه و صمیمانه بکوشند و این در صورتی امکان پذیر است که اولاً کلیه مهره‌ها در جای خود قرار گیرند و توانیاً همه مهره‌ها به صحنه کوشش و فعالیت کشانده شوند، بررسی دقیق و همه جانبه پاره‌ای از مسائل جامعه ایران مخصوصاً آنست از مسائلی که نقش قدرمند کننده را ایشاء میکنند بسادگی این حقیقت تلخ را آشکار میسازد که در انقلاب ایران قسمتی از نیروهای حساس و قابل استفاده بی‌صرف مانده‌اند و زمانی که احت این بی‌توجهی ذهنده تر میشود که ملاحظه میکنیم این بزرگان و گوشه نشینان در واقع بهترین و ارزش‌نده‌ترین نیروهای جامعه ماهستند.

یعنی جوانان کشور ما انقلاب ایران نقطه عطف تاریخ نوین وطن ماست چگونه میتوان قبول کرد که در این نقطه عطف نقش جوانان با رسالت تاریخی ایشان هماهنگ نباشد؟

این را قطعاً باید قبول کرد که هیچ تحولی بدون نیروی جوانان بشر نخواهد رسید جوانان هر اجتماع اصیل‌ترین عناصر نوآور بشمار می‌رود زیرا ذاتاً اتنی ترکه نه پرستی و ارتیاع می‌باشدند و حق نقش پیشتر اول هر انقلابی را بر عهده دارند.

بدون پرده پوشی و بدون ماست مالی کردن حقایق باید بگوش زعمای قوم بگوش دولت وبالاخره بگوش کسانیکه دلسوز انقلاب شاه و مردم هستند و یا لااقل اینطور عنوان می‌کنند برسانیم که انقلاب بدون شرکت فعال و دخالت مستقیم جوانان کشور بنتیجه مطلوب و پرثمر نخواهد رسید، جوانان وطن ما تجهیز نشده‌اند، آنها فرم سیاسی مشخصی ندارند. و بهمین جهت هنوز در قادر انقلاب مکان و منصب آنها مشخص نشده است در حالیکه شایسته این است که ستون‌های انقلاب بردوش آن‌ها استوار باشد شک نیست که سپاهیان داشن، بهداشت و ترویج و آبادانی مجری قسمت عمده‌ای از شعارهای اساسی انقلاب بشمار می‌رود ولی همه قبول داریم که این کافی نیست، کافی نیست به این علت که انقلاب به نیروی متعدد، فشرده و دائم احتیاج دارد و حال آنکه اکنون مانند آن می‌ماند که این جوانان فقط یک دوره انقلابی را طی می‌کنند و بعد از آن عمل از صحنه می‌بارزه و کوشش انقلابی خارج می‌گردد، برای جوانانی که یعنوان سپاهی داشن- بهداشت و ترویج و آبادانی دوران خدمت خود را گذرانده‌اند چه فکر اساسی کرده‌اید؟ این سیل جوانان دیپلمه بسوی چه سر نوشی حرکت می‌کنند؟ آیا این بی‌توجهی و نداشتن برنامه درجه آسیب پذیری جامعه را بالا نمی‌برد، آیا تبلیغات مادرانین زمینه باحقایق موجود هماهنگ است؟ یکبار دود عدم توجه بزندگی و سر نوش جوانان کشور بجهش ما رفته، هنوز آثار آن باقیست، هنوز همه زخم‌های جامعه ما التیام نیافته است هدف باید این باشد که لااقل درین جوانان زندانی سیاسی نداشته باشیم و این معنایش آنستکه بتوانیم ریشه‌های انحرافات سیاسی را خشک کنیم و مصونیت واقعی برای تمام جوانان کشور دربرا ببر هر گونه تبلیغات مضر

بیگانگان و بیگانه پرستان ایجاد نمائیم، این دستگاه سیاسی و آموزشی مملکت است که وظیفه دارد آنچنان سطح شعور سیاسی و اجتماعی جوانان را بالا بردا که بنحوی قاطع شرایط پیروزی حاکمیت مسلکی اجنبی پرستان مض محل و منکوب گردد. زنجیر اسارت و بردگی فکری جوانان کشور باید در دستانها، دیورستانها و دانشگاهها پاره شود در این مرحله از تعلیم و تربیت است که باید قالب سیاسی نسل جوان ریخته شود دولت انقلاب لااقل باید باین واقعیت که دانشجویان، جوانان و روشنفکران کشور بیش از سایر طبقات اجتماع در عرص خطر هجوم مسلکی وایدئولوژیک قرار دارند توجه پیدا کند و این روش محکوم شده را که دست روی دست بگذاریم تا هر وقت منحرفی پیدا شد اورا تعقیب و مجازات کنیم یکبار دیگر محکوم نماید.

مقصود این نیست که مجازات در جامعه نباید وجود داشته باشد بلکه منظور این است که علل مجازات را ازین پریم شما میخواهید زندانها را مبدل به مکتب میهن پرستی وارشاد کنید.

این عملی است قابل تحسین و شرافتمانه ولی چه بهتر که سازمانهای آموزشی مملکت را مبدل بچنین مکتبی بنمایید تا احتیاج به زندان نداشته باشید مسأله آموزش و پرورش کشور را حل کنید، بنسل جوان آرمان دهید هدف خود را از کشاندن نوباوگان به آموزشگاهها روش کنید آنوقت مسأله جوانان حل خواهد شد.

بنسل جوان رکن اساسی انقلاب است، رکنی است که وحدت و یکپارچگی انقلاب را باید تأمین کند، دولت انقلاب موظف است به خواستهای این نسل با دیده احترام پنگرد و دردهای اورا درمان کند، اگر شما عقده ها را نگشائید، اگر شما بعمل عصیان روحی جوانان پردازید اگر شما این نیروی لایزال و شکوفان را در راه خیر و صلاح جامعه، در رام اختیمان ایران نوین تجهیز نکنید ما نند آن خواهد بود که ارزنه ترین قدرت کشور و نماینده نیروی ملت را به آغوش باز به دشمنان مملکت سوق داده اید و با دست خود تیشه بر ریشه استقلال کشور و مبانی انقلاب زده اید.

اقتدار و اصالت

انقلاب مادرحالیکه اصیل است از اقتدار کافی برخوردار نیست و علت این

امر آنستکه نیروهای انقلاب هنوز بشکل دلخواه متعدد و مشکل نشده‌اند علی عدم وحدت انقلابی را تشریح کردیم و تبیین کردیم که نیروهای انقلاب بتناسب موضع و موقع خود در صحنه انقلاب قرار نگرفته‌اند و این مطلب خود کافیست که اقتدار انقلاب را تصفیف کند، لازمه اقتدار هماهنگی و رشد یکنواخت جهات گوناگون انقلاب است چه اگر ساترالیزم انقلابی برای یکنواخت کردن جهش‌های سازنده و دموکراتیک وجود نداشته باشد کمترین ضرورش پراکنده شدن قدرت انقلاب خواهد بود، منظور این است که نیروهای پراکنده بفرم آنکه با مطمئن ترین سلاح ایدئولوژیک هم مسلح باشند تنها باین علت که فاقد وحدت میباشند دارای اقتدار قابل اطمینان نخواهند بود، چنین نیروی ازتم گسیخته‌ای هر گز لیاقت اجرای طرح‌های بزرگ انقلاب را نخواهد داشت آرمان مقدس انقلاب در نیروهای انقلاب و درسایه وحدت انقلابی متجلی میگردد سل جوان ایران بحق میتواند و باید سکان دار انقلاب عظیمی باشد که در کشور ما بوقوع پیوسته است وحدت انقلاب در وحدت ملی ماست و وحدت ملی ما بستگی به همبستگی طبقات اجتماعی ما دارد، آنچنان همبستگی که نسل جوان در کانون آن قرار گرفته باشد، این واقعیت را دنبایی مترقب و پیشرفتی قبول دارد، آیادولت انقلاب هم قبول میکند — ۴۹

پژوهشکاد علوم انسانی و مطالعات فرنگی
پortal جامع علوم انسانی